

изминѣло откакъ изнамѣрилъ чловѣкъ огънь до кога-то най-напоконѣ разбралъ, че мясо-то бива много побхарно кога ся опече? И на това може-бы да е помогнѣлъ случай, или като паднѣло мясо въ огънь и чловѣкъ го извадилъ па видѣлъ, че печено е побсладко, или кога му ся поискало да опыта и види да ли е побсладко печено-то.

За да ся улови огънь съ трѣканіе дръво о дръво иска ся много повече трудъ отъ колко-то кога ся цвѣка съ огниво о кремькъ; за това всякій бы прѣдпочелъ послѣдній начинъ отъ пръвый: Нѣ отдѣ да ся земе желѣзо та да ся направи стоманѣ, кога прѣвы-ты хора не знаяли за него? Имаше ли да го знаемъ и ные, ако не бѣхмы ся научили отъ другы какъ ся намира въ земѣ-тѣ желѣзо-то, какъ ся вади и что ся работи съ него? Желѣзо-то е помѣсено съ другы руды, съ камъне и прѣсть, та едва може го распозна чловѣкъ отъ тѣхъ; трѣбува да ся тури въ запаленѣ пещь да ся гори, какво-то да ся очисти отъ примѣсены-ты руды, па послѣ да ся нажеже въ огънь та да ся кове. Помыслѣте си колко врѣмя е трѣбувало доклѣ да научи чловѣкъ всеичко това и да извади желѣзо, безъ кое-то не бѣхмы знаяли какъ да ся поминемъ, кога не щяхмы да имамы ни орѣжіе, ни орѣдія, ни покѣщнинѣ, ни кѣщы! А колко мѣчно е было чловѣку, кога-то еще не знаялъ за желѣзо-то! За да ся отбрани отъ звѣрове или за да си убіе дивечь, той не бы ималъ съ что друго, а само съ камъне, или съ дебелы суровицы, кои-то едва съ тяжкѣ мѣкѣ трѣбувало да крѣши; за да одере нѣкое добыче та да му земе кожѣ-тѣ за облѣкло, нѣмало что друго да прави, а само да ся мѣчи съ рѣцѣ и съ ногтѣ. А кога веднажъ изнамѣрилъ чловѣкъ